

Budapestre vonatkozó újságcikkek

613.41

Szerző:

Cím: A budapesti strandok

Idő

"1920"

Forrás:

Új Nemzedék

Személy

Bo
(Helv)

1920. XI. 21.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old.)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz

— (A budapesti strandok.) Talán még egy esztendőben sem volt akkora a fürdőzési láz Budapesten, mint az idén. Mintha csak a két forradalom szennyétől akarnának az emberek most megszabadulni. A margitszigeti strandfürdő egyáltalán nem élvez monopóliumot, nemcsak közvetlenül fölötté fűrdőznek ugyancsak a Margitszigeten rendőri asszisztenciával, hanem a lágymányosi öbölben is, a római fürdő előtt is és az újpesti öbölben régóta szabadon folyó fürdőzésről ne is beszéljünk. Csónak is annyi van a Dunán, mint még soha, az evezősegyletekben már csak órákra adnak ki hajót, a magántulajdonban levő csónakok részére egyre több csónakház áll rendelkezésre, nagyobb konjunkturája pedig ma semminek sincs, mint az eladó csónaknak. A margitszigeti strandon egyszerre több ezren fűrdenek s a kis vízben akkora a tolongás, mint a heringeshordóban. Kabinát csak négyen kapnak, vetkőzőszekrény is csak többeknek jár, a két jegypénztárig körülbelül egyórai várakozás vezet és mindezért az élvezetért csak 10—15 koronát kell fizetni, hogy a befulladás reményét ne is említsük. A római fürdő strandja teljesen szabad hely, itt mindenki addig uszik a Dunába, amíg bírja, a visszajövetel mellőkes, legalább nem bosszankodik, ha a parton hagyott ruháját időközben ellopták. Itt igazán tizezrével fűrdőnek az emberek, amihez képest napi öt-hat befulladás nem is sok. A legkönnyebben úgy juthat hozzá az ember, hogy valamelyik arra járó csónak fejbevágja, már pedig csónak jár arra éppen elég. A római strand egész fürdővárossá fejlődött. A parti

Budapest tövé

házak mind kabinokká és büffékké alakultak át, kabinokat, helyesebben ruhatárat azonban túlnyomó részben olyanok veszik igénybe, akik a másiktól valamit lopni akarnak. Sokkal biztonságosabb az újpesti sziget strandja, mert oda legalább csak csónakkal lehet kijutni. A budapesti nép fegyvelmezatlensége ezeken a strandokon teljes mértékben kifejezésre jut. A margitszigeti strandon előforduló vízbefúlásokat nagyrészt ennek lehet betudni. De a fürdő is hibás. Az úgynevezett mélyvíz nagyrésze szinte sekélyebb a kisvíznél s így behátorodnak olyanok is, akik uszni nem tudnak, sőt ezeken a részeken annyira feltöltöték a Duna medrét, hogy még a korlátok kívül, a szabad Dunában is nyugodtan lehet járni. A mély víz felső és alsó részén azokban nem lehet elérni a feneket s aki véletlenül idekerül, veszve van, ha uszni nem tud. Sajátságos ugyanis, hogy a fuladozó annyira biztosra veszik a menekülést és oly erős a szégyenérzetük, hogy nem kiabálnak. Abból pedig, hogy valaki erősen kapálódzik, igazán nem lehet megállapítani, komoly a veszedelem, vagy csak tréfál. Az is kétségtelen, hogy a Duna a strandmélyedésben kissé örvénylik is, ami a gyöngye uszót is könnyen hozhatja veszélybe. Felhívjuk a MOVE vezetőségét ezekre az állapotokra s kérjük, hogy teremtsenek mihamarabb rendet. Ezeknél a veszedelmeknél azonban sokkal nagyobb könnyelműség, ami a római strandon folyik. Igazán ideje volna, ha a rendőrség rendet teremtené, mert az csak mégis tarthatatlan állapot, hogy Budapest minden hegyében-sarkában napról-napra rendszeresen a vízbe fulladozzanak az emberek.